

Kris GELAUDE

*Auteur van
spirituele boeken*

Ze is 68, afkomstig uit een landbouwersgezin in Schuiferskapelle en een veelgevraagde gaste voor lezingen en bezinningsessies. Toch kennen velen Kris GELAUDE vooral van haar publicaties en boeken over spiritualiteit. Het leven was haar belangrijkste leerschool. „Hoe meer kwetsbaarheid je ervaart, hoe gevoeliger je wordt voor de kwetsbaarheid van anderen”, vertelt ze.

‘Ik tracht een sprankel hoop te brengen’

Bert CLAERHOUT

We praten met uitzicht op het glooiende landschap rond Sint-Agatha-Rode. Hoogten en laagten, Kris GELAUDE kan erover meepraten. Jarenlang was haar oudste dochter de speelbal van een ver gevorderde kanker, zes jaar geleden stapte haar broer uit het leven en vorig jaar stierf haar man, die lector was aan de KU Leuven. Toch hoorde je van haar nooit een bitter woord, integendeel.

– *Waar haalde u de mentale weerbaarheid om al die tegenslagen te verwerken?*

Van mijn moeder, ongetwijfeld. Zij was een zelfbewuste vrouw, religieus maar tegelijk kritisch, want ze kon moeilijk om met macht. Veel van wat ze deed, werd in die tijd als mannenwerk aangezien. Maar ze zette door en voedde ons zo op. Geen klassieke rolpatronen bij ons. Mijn broers moesten hun deel van het huishouden doen en wij, meisjes, reden evengoed met paard en tractor. Ze stierf toen ik achttien was. Het was oogsttijd. Iemand kwam vertellen dat de oogst binnen was. „Ook mijn oogst is binnen”, antwoordde moeder. Het was haar manier om het leven uit handen te geven. Na haar dood bleef ik als oudste thuis om het huishouden te beredderen.

– *Stelde u zich toen al vragen over God en geloof?*

Uiteraard. Ik kon de beproeving van haar dood onmogelijk als een zegen ervaren. Ik heb nooit kunnen leven met een godsbeeld dat God louter ziet als troost bij het lijden. Ik revolteer trouwens tegen elke opvatting dat lijden nodig is om het leven te heiligen. Wat telt, is hoe je met lijden en beproeving omgaat. Word je verbitterd of blijf je je op het goede richten om daaruit kracht te putten voor je verdere leven? Pas in het tweede geval komt er ruimte vrij voor vertrouwen en voor God.

– *Wie is God voor u?*

Mijn geloof is altijd een zoekend geloof geweest en God is daarin vaak de Grote Onbekende. Tegelijk heb ik een grenzeloos vertrouwen in Hem. Dat vertrouwen leert me dat Hij er altijd is en dat de weg die ik ga niet zinloos is, als ik mij naar Hem blijf keren. Dat sterkt me om vol vertrouwen te leven, open te staan voor anderen en kwaliteit te geven aan mijn doen en laten.

– *Door uw publicaties bijvoorbeeld?*

Onder meer. Schrijven doe ik eigenlijk al sinds het einde van de jaren 1960. Er waaide toen een nieuwe geest door de Kerk, gebeden mochten in een toegankelijke

taal worden gesteld. In die tijd begon ik liturgische gebeden en bezinningsteksten te schrijven. Later volgden brochures voor het lager onderwijs. In het Brusselse Catechesehuis werkte ik ruim twintig jaar mee aan werkboeken voor catechese en uitvaart. Voorts publiceerde ik verzenbundels en bijdragen in religieuze tijdschriften. Mijn eerste boek, *Teder asiel*, verscheen in 1999 na de ziekte van mijn dochter Elke. Vorig jaar was er *Voor wie woorden zoekt* en nu verschijnt *Voor wie verstilling zoekt*, samen met het liedboek *Wie zou anders de hemel dragen*. Organist en dirigent Arnout Malfliet zette teksten van mij op muziek en het koor van Filosofenfontein bracht die uit op cd.

„Ik revolteer tegen de opvatting dat lijden nodig is om het leven te heiligen”

– *Wie zijn uw lezers? Uitsluitend gelovigen?*

Veel gelovigen, wellicht, maar lang niet allemaal. Alles wat ik schrijf, heeft raakpunten met het leven van elke dag, ongeacht of we gelovig zijn of niet. Ik zoek naar wat herkenbaar is voor mensen en wat kan inspireren. Zolang sommigen daar wat aan hebben, schrijf ik voort. Literaire prijzen zeggen me niks, ik wil troost en bemoediging brengen voor wie het moeilijk heeft. Als ik hier en daar een sprankel hoop en geestdrift wek, ben ik gelukkig.

– *U geeft veel lezingen en bezinningsessies voor mensen uit het onderwijs, uit christelijke verenigingen en ook voor religieuzen. Waarover heeft u het dan meestal?*

Steeds over zingeving. Ook vaak over ziekte, lijden en afscheid. Door de ziekte van mijn dochter en mijn echtgenoot weet ik uit ervaring wat ziekte en lijden met mensen doen, hoe moeilijk het is de

Kris Gelaude: „Mijn moeder leerde me weerbaar zijn.” © Mine Dalemans

realiteit te aanvaarden en hoe zwaar relaties daarbij onder druk komen. Ik zeg de mensen altijd: „Laat elkaar niet los.” Hoe moeilijk dat soms ook is. In de tijd dat ik dagelijks naast mijn dochter in Leuven in het ziekenhuis zat, voelde ik me ook wel eens eenzaam, machteloos, ten einde raad. Toch vond ik elke keer opnieuw de kracht om de volgende dag weer hoopvol naar haar te gaan. Ook ik stelde me de vraag: „Waar is God?” Toch weet ik dat Hij nooit ver weg was. Hij zat naast me toen ik als een hoopje ellende op de grond zat, Hij was het die zijn hand op mijn schouder legde of de juiste woorden sprak waardoor ik me weer oprichtte.

– *Sommigen zeggen dat je het lijden gewoon wordt.*

Lijden en beproeving word je nooit gewoon. Maar hoe meer kwetsbaarheid je ervaart, hoe gevoeliger je wordt voor de kwetsbaarheid van anderen. Van daaruit

evolueren naar mededogen met de medemens is volgens mij van wezenlijk belang voor ons mens-zijn. Mededogen zit niet in grote woorden, maar in stille nabijheid. Vaak vragen mensen me wat ze moeten zeggen bij het ziekbed van een familielid of een vriend. Ik zeg hen altijd dat ze niets ‘moeten’ zeggen, dat het belangrijkste is er te zijn en de zieke te tonen dat hij niet in de steek wordt gelaten.

Kris Gelaude, *Voor wie verstilling zoekt*, uitgeverij Averbode, Averbode, 2012, 104 blz., 14,95 euro, ISBN 978 90 799 5619 7 • Kris Gelaude, *Wie zou anders de hemel dragen*, uitgeverij Averbode, Averbode, 2012, 48 blz., 19,95 euro met cd, 13,50 euro zonder cd • Voorstelling van boek en cd op 4 november in de abdijkerk van Averbode. Meer weten? Surf naar www.wieanderszoudehemeldragen.org, bel Kris Gelaude via 016 47 28 21 of e-mail naar kris@wieanderszoudehemeldragen.org.